

РАЙНЕР МАРІЯ РІЛЬКЕ. ЖИТТЄВИЙ І ТВОРЧИЙ ШЛЯХ

Підготувала учениця 11-В класу
Бірюк Анна

Дитинство і юність

- Справжнє ім'я — *Рене Карл Вільгельм Йоган Йозеф Марія Рільке*.
- Був у батьків первістком, потім в нього з'явився молодший брат. Дитинство і юність не були щасливими — через невдалий шлюб батьків, який розпався 1884 року, коли хлопцеві було 9 років.
- Мати, Софія Енц, не могла забути своєї першої дитини — рано померлої дочки, тому трактувала сина як дівчинку, навіть одягала в сукні.
- До 1884 року — навчання у початковій школі в Празі. Після розлучення батьків у 1884 році, Рільке залишається під опікою батька.
- Батько, Йозеф Рільке, мріяв про військову кар'єру, але мусив стати залізничним чиновником. Тому, всупереч волі сина, 1886 року віддав його до військової академії. 1 вересня 1886 року Рільке вступив у кадетське військоve училище у Санкт-Пельтені (поблизу Відня). Тоді ж з'являються перші дитячі вірші.

Після закінчення школи у Санкт-Пельтені з вересня до червня навчався у вищому реальному військовому училищі у Мегріш-Вайскірхені (Граніце у теперішній Чехії), звідки звільнився за станом здоров'я. Молодий Рільке залишив її 1891 року — з допомогою дядька, який оцінив великі здібності небожа. У тому ж році він розпочав навчання у Торговельній академії (торговельне училище) у Лінці, яке припинив у середині наступного року.

- 1892 — закінчення середньої освіти.
- 1894 — вихід першої поетичної збірки «Життя та пісні». Написані перші прозові твори, зокрема і «П'єр Дюмон».

Мова творів:	Німецька, французька, російська
Роки активності:	1894 - 1923
Напрямок:	символізм
Жанр:	вірш, сонет

Збірки

- 1894 – «Життя й пісні»
- 1896 – «Дарунок Ларам»
- 1898 – «Свят-вечір»
- 1900 – «Часослов»
- 1900 – «Історії про Господа Бога»
- 1905 – «Книга годин»
- 1908 – «Нові вірші»
- 1922 – «Дуїнянські елегії»
- 1922 – «Сонети до Орфеї»

Рільке і Україна

- Рільке мав великий вплив на модерну поезію різних народів, у тому числі й на **українську**.
- Враження Рільке з відвідин України 1899 і 1900 років позначилися на циклі **«Книга про чернече життя»**, збірці **«Часослов»**, як також на книжці коротких розповідей **«Про Господа Бога»**.
- Зацікавившись тоді **«Словом о полку Ігоревім»**, Рільке переклав його у 1902–1904 роках (опубліковано 1930 року).

- Райнер Марія Рільке жив в Берліні, Парижі, Швейцарії. Важливе значення для нього мали дві поїздки в Росію (1899р. і 1900р.), де він зустрівся з Л.Н. Толстим і зблизився з християнським поетом С.Д. Дрожніним.
- ***“Россия в известной мере стала основой моих переживаний”*** – писав Рільке.

- **Поезія Рільке**
відмічена глибокою
думкою, емоційною
силою, музикою,
ритмічністю і
інтонацією свободи.
Бехер назвав Рільке
посланцем кращої
частини свого
народу, що збагатив
поезію на німецькій
мові.

(Переклав Микола Бажан)

Ти — мій останній, пізнаний до краю,
нешадний біль, — мене ти владно стис;
Як в духові палав я — так палаю
тепер в тобі. Протививсь довго хмиз
вогню, яким палахкотиш поривно,
та ось в тобі й з тобою я горю.
На муки пекла обернув ти гнівно
оцю сумирну схованку мою.
Я, майбуття позбавлений і чистий,
на вогнище страшних страждань зійшов.
Нічого ні придбати, ні посісти
в своєму серці сили не знайшов.
Хіба це я, хто тут ось догоряє?
Вже спогадів не збуджує чуття.
Життя, життя: по той бік всебуття.
Я в полум'ї. Ніхто мене не знає.
Це — зречення. Це не таке, як хворість
дитячих літ. Відстрочка. Привід стати
ще більшим. Все шепоче й зве кудись.
Не встрянь же в те, чим тішився колись.

*1926, останній запис
в останньому нотатнику поета*

- **Помер поет 29 грудня 1926 року у Швейцарії.**

